

MIGUEL PÉREZ

Edifici dels jutjats de Palma, on declararà com a encausat Iñaki Urdangarin.

A Palma, s'espera que hi arribaran prop de 200 enviats especials per a fer el seguiment de la declaració judicial d'Iñaki Urdangarin. No es tracta només de periodistes –molts de televisions– que hi arribaran, per exemple, de Barcelona o de València. No, també de mitjans internacionals, de tot el món. Hi ha un interès mediàtic enorme. Només cal observar quins preus es paguen per a poder col·locar càmeres en emplaçaments estratègics a fi d'obtenir una fotografia d'Urdangarin entrant als jutjats. Finestres a 1.000 euros, balconades a 2.500, terrasses a 3.500... Aquests preus els paguen algunes televisions per a tenir les millors vistes sobre les dues entrades dels jutjats d'instrucció de Palma. Tot s'ho val per a l'objectiu. *Caçar* les imatges de l'acusat entrant a declarar com a encausat pel famós cas que porta el seu nom. Aquest és l'objectiu, però: serà possible d'assolir-lo?

El desplegament de seguretat que es prepara és tan imponent que podria

Tot esperant Urdangarin

Palma s'apresta a rebre el gendre del rei d'Espanya, com a encausat judicial, enmig d'un gran desplegament de seguretat, d'interès i de morbositat.

impedir d'obtenir cap imatge. O qui sap si, per ventura, Urdangarin farà com la seva esposa a Washington no fa pas gaire, que quan fou abordada per una reportera d'una televisió espanyola s'hi avingué a parlar. Potser sí que hi posarà bona cara i farà la passejada amb el cap alt per a deixar-se fotografiar i enregistrar per tothom qui vulgui, tot i exposar-se a ser insultat. Aquesta última possibilitat no la preveu ningú. Però qui sap si podria voler compen-

sar el trist paper que va fer –sobretot comparat amb el *savoir faire* de la seva esposa– a la capital dels Estats Units, quan la periodista esmentada l'abordà en una voravia i ell perdé els nervis i arrencà a córrer com un esperitat. Són unes patètiques imatges que han fet la volta al món: una covardia molt poc edificant en el gendre del cap dels exèrcits espanyols. Per ventura ara voldrà compensar aquella espectacular demostració d'histèria?

De moment no hi ha respostes. Se sap amb certesa, això sí, que el dispositiu de seguretat a Palma ja s'ha engegat i que extraoficialment s'ha demanat tracte de favor, per a evitar que gendre del rei d'Espanya hagi d'entrar a peu als jutjats i, doncs, s'exposi a la morbositat popular i a l'interès dels mitjans. És un dispositiu que el jutge degà de Palma, Francisco Martínez, no havia acceptat –fins al moment d'escriure aquesta crònica– la setmana passada. Una actitud que pareix haver aixecat malestar en les *altes instàncies*, però que sembla que tant ell com el jutge instructor, José Castro, tenen molt clara. Pareix que per a ells els ciutadans són tots iguals davant la llei.

Seguretat extra. Joan Carles de Borbó, cap de l'estat espanyol, també ho va dir, que tots som iguals davant de la llei, en el famós discurs nadalenc. Tanmateix, el dijous dia 9 de febrer aterrava a Palma un comissari adscrit a la casa reial espanyola que es reunia amb els responsables policials de la capital illenca i amb els serveis del jutjats d'instrucció de Palma. L'objectiu era començar a planificar la seguretat de l'arribada d'Urdangarin per a declarar. Immediatament s'activaren totes les alarmes a les redaccions dels mitjans locals: hom in-

tentava obtenir un tracte de favor per al gendre del rei espanyol per a evitar-li el passeig forçat que tots els encausats han de fer quan accedeixen als jutjats. I que, si tenen rellevància mediàtica, s'han d'exposar davant de fotògrafs, càmeres, periodistes i tafaners en general. Amb el risc de rebre tota mena d'insults. Això li ha passat, per exemple, a Jaume Matas i a Maria Antònia Munar, entre molts. Doncs pareixia que *algú* no volia que li passàs a Urdangarin.

L'excusa de la seguretat podria amagar un tracte de favor? Des del dissabte 11 de febrer, quan declarà l'ex-soci d'Urdangarin, Diego Torres, la seguretat és evident en un ampli perímetre al voltant de l'edifici dels jutjats. A més, hi ha moments en què els telèfons mòbils tenen panes momentànies que la *vox populi* de la zona atribueix a inhibidors de freqüències. I no tan sols els mòbils. Per exemple, un veïnat assegurà a EL TEMPS que el comandament a distància per a obrir el garatge li fallava. L'objectiu d'aquests inhibidors és evitar l'activació remota de bombes. Per una altra banda, el dia 11 també es pogueren veure siluetes fosques als terrats dels edificis propers als jutjats, que fàcilment són identificades com a tiradors d'elit de la policia. I encara podríem parlar del gran desplegament de

policies uniformats –i amb tota seguretat també de paisà– tant a l'entrada principal dels jutjats com a la del darrere.

El primer dia de declaracions tot plegat va quedar una mica ridícul. Malgrat que alguns advocats defensors havien demanat mesures de seguretat màximes per als seus clients, al final ningú no va anar a insultar-los i ni de bon tros a agredir-los quan feien la *passejada* fins a les dependències judicials. De tota manera, més que un desplegament de seguretat per als qui declaraven era un operació d'assaig per al dissabte dia 25. Per quan arribi Urdangarin.

Però totes aquestes mesures preventives són comprensibles. Al cap i a la fi, disposa d'un servei de seguretat que respon a tota lògica, per la seva condició de consort. En canvi, ja no ho és tant, de lògic i comprensible, l'intent d'obtenir un tracte de favor amb l'excusa de la seguretat.

A banda la reunió del dijous 9 de febrer, s'han esdevingut més fets que aboquen a la idea que es vol pressionar fort i ferm per a evitar que Urdangarin hagi d'entrar a peu als jutjats. L'objectiu és que hi accedesqui per la porta del darrere amb cotxe. Una porta que dona a un pati, dins el qual el cotxe es pugui acostar tant a la porta d'accés definiu que pugui

MIQUEL PAYERAS

Pareix que la casa reial espanyola vol un tracte de favor per a Urdangarin: que no hagi d'entrar a peu als jutjats de Palma.

Urdangarin, el gendre dels reis d'Espanya, arribarà a Palma per a declarar el dia 25.

esquivar les fotografies i les imatges de televisió. O, si més no, que costin molt d'aconseguir i que, encara que es puguin registrar, siguin imatges fugaces.

Tracte de favor. Aquest tracte de favor no s'ha demanat oficialment. Però és clar que, extraoficialment, és la petició feta als jutges instructor i degà de Palma. Aquesta va ser la seqüència dels fets: el dijous 9, la reunió a Palma; el cap de setmana següent, les declaracions de la portaveu del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), Gabriela Bravo, que assegurà –referint-se a Urdangarin– que “no tots els encausats són iguals” i demanava implícitament un tracte de favor per al gendre del rei; i el dilluns dia 13 el president del CGPJ i del Tribunal Suprem, Carlos Dívar, amb més diplomàcia formal que no la portaveu però amb el mateix fons, declarava que “tots som iguals davant la llei, però la

vertadera igualtat és tractar diferentment circumstàncies que són distintes”.

Una ofensiva en tota regla perquè els jutges responsables de Palma –el degà i el d'instrucció– fossin sensibles a tan altes peticions. No obstant això, el dimarts dia 14 es reuniren José Castro –instructor– i Francisco Martínez –degà– i, posteriorment, explicaven que no hi havia cap novetat. El degà ho resumia així: “Si la prefectura de policia o la Casa del Rei ens comuniquen per escrit que per raons de seguretat el senyor Iñaki Urdangarin ha d'entrar amb cotxe [al pati posterior], ho permetrem. Si no, el senyor Urdangarin serà tractat exactament igual que qualsevol altre ciutadà en les seves circumstàncies.” És important la precisió: “per escrit”. Res d'acords de sotamà. El rei d'Espanya no va dir que “tots som iguals davant la llei”? Doncs a Palma hi ha dos jutges que ho volen demostrar als ciutadans.

L'esposa. Enmig d'aquesta ofensiva per a aconseguir tracte de favor per a Urdangarin a l'hora de declarar, no ha passat tampoc desapercebuda l'operació de blindar la seva esposa, Cristina de Borbó. És clar, si per a estalviar al gendre la inconveniència de les fotos i imatges de televisió entrant als jutjats ja es munta tot això, què no es muntarà per a evitar la imputació o simple declaració de la filla?

El 25 de gener passat, la Fiscalia General de l'Estat va rebutjar d'investigar la filla del rei espanyol perquè “no ha quedat demostrat” que tingués cap coneixement de les possibles irregularitats comeses pel seu espòs. La decisió era motivada per la denúncia formal d'un advocat, Fernando Pamos, contra Cristina de Borbó, sol·licitant d'obrir una investigació per a esbrinar el seu paper en tot l'escàndol. La fiscalia s'hi oposà.

Dimarts de la setmana passada el fiscal general de l'estat, Eduardo Torres-Dulce, deia que “no hi ha cap previsió” que la fiscalia pugui demanar la compareixença de Cristina de Borbó per a declarar com a testimoni o com a encausada. I cal recordar que la fiscalia és piramidal. Si el cap ordena, els fiscals de per sota obeeixen. No tenen cap més remei que fer-ho. Ara bé, els jutges són un cas a part. No obeeixen a ningú més que a la llei. Per això poden passar coses com aquesta: que el membre del Tribunal Suprem José Ramón Soriano, digués, sobre el paper de Cristina, que “si jo fos el responsable de la instrucció la citaria, perquè això contribuiria que el ciutadà cregués en la justícia”.

De segur que el jutge instructor, José Castro, va llegir aquestes declaracions. I de segur també que degué somriure. Perquè ell no ha pas dit mai que Cristina de Borbó no hagi de ser citada. Castro, això sí, va acceptar que la declaració d'Urdangarin no fos enregistrada en vídeo –tal com demanà el seu advocat–, per bé que la resta sí que són enregistrades. Segons ell, considerà ajustada la petició i no ho féu pas per a dispensar-li cap tracte de favor. En canvi, quan el diari digital *elconfidencial.com* li demanà la setmana passada si estaria disposat a citar Cristina de Borbó, Castro contestà: “Si he de citar a declarar la infanta la citaré: per què no ho hauria de fer?”

Miquel Payeras